

[Undervisningsministeren.]

synes jeg burde være hovedlinien: at få det kulturelle valg fjernet så langt fra det politiske som muligt. Jeg vil for mit vedkommende gerne overveje at komme bort fra et forhold, der klæber ved den nuværende valgordning via lytterorganisationerne, nemlig dette, at propagandaen for tilgang af lyttermedlemmer koncentrerer om 4 års periodens udløb; i så henseende kunne man f. eks. vælge medlemmerne i henhold til de lyttortal, der er de gennemsnitlige for de sidste to år, d. v. s. halvdelen af en radiatorperiode.

Med hensyn til hele organisationen af radioens ledelse er det nok muligt, at der engang ved siden af økonomidirektøren må komme en programdirektør og i toppen en radiochef, men man bør tøve, inden man gennemfører en sådan ordning. Den nuværende tilstand med afdelingschefer for de forskellige programgrøne, der i programmæssig henseende sorterer under programudvalget, giver betydelig mere rum for et personligt initiativ, og vi er her i landet så lykkelige at have et fint team, utvivlsomt det bedste i Norden. En programdirektør vil give bestemte instrukser til afdelingscheferne og derved blive den retningsgivende faktor; enhver er jo præget af ensidigheder, og ordningen vil derfor meget let komme til at virke hemmende på bestræbelserne for at skabe den fornødne alsidighed i radioen. Ganske vist har man i enkelte europæiske radiofonier søgt at fastholde afdelingschefernes relative suverænitæt overfor programdirektøren, men det har efter mit personlige indtryk medført en løshed i forholdene, der bestemt virker afskrækkende.

Til slut et par mindre spørgsmål. Det foreslås, at radiatorådets formand skal vælges mellem de otte lytterrepræsentanter. Rent faktisk er de sidste to formænd udgået fra lytterorganisationerne. Jeg for min part indvalgte i rådet af Arbejdernes Radioforbund og har aldrig dør repræsenteret rigsdagen. Men hvordan vil den parlamen-

tariske ordning blive, når ministeren er totalt uden kontakt med udnævnelsen? Og hvis nu de otte, der vælges, er, om jeg så må sige, ferske figurer, der ikke før har haft med administrativt arbejde at gøre? Der kunne siges mere om den ting; men det fremgår af den nærmestliggende fortid, at det ikke bør være mig, der siger det.

Hvad offentlighedsprincippet angår, har radiatorådet selv — på eget initiativ — udvidet det, således at det, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen ønsker, faktisk er gennemført. Skal offentlighedsprincippet udvides yderligere, risikerer man, tror jeg, at det ikke bliver et råd, men en forsamling.

Hvad angår det sene tidspunkt for forslaget fremsættelse, vil jeg gøre opmærksom på de samlede lytterorganisationers og det samlede radiatoråds henstilling til min højtærede forgænger i undervisningsministeriet. Det hedder i denne henstilling — med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere —:

„De fra forskellige sider fremsatte tanker om lytternes direkte valg af hele radiatorådet eller dets flertal har det ikke efter alle lytterorganisationers opfattelse endnu været muligt at finde frem til former for, der er praktisk gennemførlige og økonomisk forsvarlige. Under hensyn hertil og til de overvejelser, der for tiden finder sted i ministeriet herom, samt under hensyn til, at der i år foregår en række politiske valg, anser Danske Lytters Fællesforbund det for rigtigst, at spørgsmålet om direkte lyttervalg udskydes, og at den forestående fornyelse af radiatorådet foregår efter de hidtil gældende regler.“

Denne skrivelse er dateret 13. maj i år. Havde det ikke været rimeligt, om undervisningsministeren i tide havde adviseret lytterorganisationerne om, at man muligvis kunne tænke sig at ændre den for lytterorganisationerne gældende ordning? Nu er der kun tre uger til 4 års periodens udløb. De forskellige lytterorganisationer befinder